

Provinciebestuur Brabant morrelt aan de democratie

door Valentijn Wösten. woensdag 27 augustus 2008 | 03:24 | Laatst bijgewerkt op: woensdag 27 augustus 2008 | 08:10

Het Brabants provinciebestuur heeft besloten bezwaren van een tweetal milieuorganisaties in de prullenmand te gooien. De bezwaren gingen over recent verleende natuurbeschermingswetvergunningen aan intensieve veehouderijbedrijven. Als reden geeft het bestuur dat de organisaties niet uit Brabant komen. Het provinciebestuur zegt een principiële daad te willen stellen. Een overheid principieel? Dat klinkt verdacht. Wat is hier aan de hand?

De twee organisaties -stichting Openbare Ruimte te Amsterdam en Mobilisation for the Environment te Nijmegen- zijn al langere tijd in Nederland actief, en schrijven regelmatig de overheid aan op hun milieu- en natuurzorgplichten. En dat is hard nodig, zo blijkt uit de milieu-jaarverslagen. Het aantal fouten dat de overheid maakt in het milieubeleid is angstwekkend. Keer op keer fluit de rechter de overheid terug.

Recent is het provinciebestuur van Noord-Brabant aangeschreven in een twintigtal verleende Natuurbeschermingswetvergunningen voor evenveel veehouderijbedrijven. Sinds jaar en dag veroorzaken de veehouderijbedrijven ernstige schade aan natuurgebieden vanwege mest en stikstofdeposities. Verleende vergunningen deugen vaak niet. Dit is al langer bekend en tot op de dag van vandaag slecht aangepakt door overheid, én bedrijfsorganisaties. Recent hebben de Minister van LNV en provinciebesturen eindelijk erkend dat de manier van vergunningverlening fout zit, en herzien moet worden. Daar zijn akelig veel brieven voor nodig geweest. De vergunningverlening is gestaakt. Maar ondertussen lopen wel nog de bezwaarprocedures tegen een twintigtal reeds verleende vergunningen. Het Brabantse provinciebestuur moet nu beslissen hoe ze hierop moet reageren.

In het kleine, volle Nederland moeten we woekeren met onze ruimte, en zijn natuur en milieu vaak het kind van de rekening. Want natuur en milieu piepen nauwelijks. Er zijn enkele organisaties die zich traditioneel hiervoor inzetten, zoals de vereniging Natuurmonumenten of stichting Natuur en Milieu. Die organisaties werken al vele jaren in het o zo grote kleine Nederland aan natuur en milieu. Maar ook de stichting Openbare Ruimte te Amsterdam en MOB te Nijmegen doen dat, met minimale middelen en zonder een cent subsidie. Zij hebben de moed in te spreken bij de Brabantse overheid! Maar nu worden ze de straat op geschopt. Omdat ze niet uit Brabant komen.

Wat weinig mensen weten is dat veel politici vaak amper benul hebben van de eisen waaraan besluiten moeten voldoen. Politici bedenken eerst wat ze willen bereiken. Maar of dat ook kan, dat laten ze aan de ambtenaren over. Het resultaat kennen we allemaal. We lezen het elke dag in de krant. Het onderwijsbeleid kraakt. Het openbaar ministerie maakt wel erg veel fouten. De belastingdienst heeft de zaken niet op orde.

In het bestuursrecht is de hoofdregel dat je gelijk krijgt als je dat ook hebt. Daar zijn procedures voor. Omdat de overheid ook fouten maakt. Bezwaarprocedures tegen overheidsbesluiten zijn allesbehalve een luxe. En zijn bovendien nuttig. Dan kunnen gemaakte fouten hersteld worden. Zo werkt een goede overheid.

Het Brabants provinciebestuur weet dat de verleende vergunningen niet deugen. Dus de vergunningen waar tegen bezwaar is gemaakt, moeten eigenlijk van tafel. Het Brabantse provinciebestuur wil dat niet. En verzinnen daarom een Brabantse regel. De twee milieuorganisaties hebben wellicht gelijk. Maar omdat ze niet uit Brabant komen, tellen hun argumenten niet. Argumenten uit Brabant zijn blijikbaar anders dan argumenten uit Holland of Gelderland.

Hoe zit het dan met het varkensvoer waarmee de Brabantse varkens worden gevoerd? Komt dat allemaal uit Brabant? De mest van die varkens? Houdt het provinciebestuur dat allemaal keurig binnen Brabant? Eet het bestuur enkel Brabantse bananen? De kleren die de provinciebestuurders dragen, zijn die dan in Brabant gemaakt? Hun ondergoed, wellicht?

Het wordt steeds duidelijker hoe het provinciebestuur met het milieu omgaat. Ze willen er gewoon niet aan. En desnoods wordt daarvoor de wet overtreden. Als er niet zoveel op het spel zou staan, zou het lachwekkend zijn: het Brabanders-luisteren-alleen-naar-Brabanders-besluit valt onder de verantwoordelijkheid van gedeputeerde Hoes, geboren in Leiden.

Valentijn Wösten is jurist en werkt voor de Stichting Openbare Ruimte te Amsterdam en MOB te Nijmegen